

Η φετινή χρονιά –όπως και οι προηγούμενες άλλωστε- ήταν πλούσια σε ζητήματα που αφορούν την παραβίαση βασικών δημοκρατικών δικαιωμάτων. Τίποτα δεν άλλαξε με την εκλογή της «αριστερής» μας κυβέρνησης, παρότι πολλοί από τον αριστερό και αναρχικό χώρο είχαν στηρίξει τις ελπίδες τους σ’ αυτήν, υποστηρίζοντας ότι ναι μεν στο οικονομικό πεδίο θα ακολουθήσει την ίδια πολιτική με τους προκατόχους τους, αλλά τουλάχιστον η καταστολή θα μειωθεί. Οι ελπίδες τους διαψεύστηκαν, όμως, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο δεν έκανε προσπάθεια για εκκαθάριση της δικαιοσύνης και των ενστόλων από τα φασιστοειδή, όχι μόνο διατήρησε τους τρομονόμους, αλλά όπως θα αναλυθεί παρακάτω προσπάθησε και να τους ενισχύσει. Παράλληλα, σύμφωνα με στοιχεία που αποκαλύφθηκαν πρόσφατα, το 2016 παρακολούθησαν 2.947 άτομα με βουλεύματα, 5.177 με διατάξεις και ζητήθηκε η παράταση 3.904 τηλεφωνικών παρακολουθήσεων. Επιπλέον, αν αναλογιστούμε ότι κάθε αίτημα μπορεί να περιλαμβάνει την παρακολούθηση αρκετών ατόμων, ο αριθμός των πολιτών των οποίων οι συνομιλίες καταγράφονται μπορεί να υπερβεί τις 20.000-30.000.

Ήρεμα, ήρεμα, δεν είμαι τρομοκράτης...

Αν και ο ΣΥΡΙΖΑ αποποιείται την ευθύνη όσον αφορά, για παράδειγμα, την περίπτωση της Ηριάννας και του Θεοφίλου, κατηγορώντας το «βαθύ κράτος», είναι γεγονός ότι αν είχε καταργήσει τον τρομονόμο οι δύο παραπάνω άνθρωποι δε θα είχαν βιώσει όσα βίωσαν. Ας θυμηθούμε, λοιπόν, βασικά στοιχεία του τρομονόμου και το περίφημο άρθρο 187^A, εξαιτίας του οποίου μπορούμε όλοι εύκολα να χαρακτηριστούμε τρομοκράτες. Με το άρθρο αυτό, πλημμελήματα που φορτώνονται σε συλληφθέντες σε πορείες μπορούν να θεωρηθούν τρομοκρατικές ενέργειες εάν κριθεί ότι είχαν σκοπό να βλάψουν μια δημόσια αρχή ή έναν διεθνή οργανισμό ή την κυβέρνηση. Με λίγα λόγια, ένας απεργός που συμμετέχει σε μια διαδήλωση, εάν συλληφθεί και θεωρηθεί ότι έχει τον παραπάνω σκοπό μπορεί να κατηγορηθεί με βάση τον τρομονόμο και να καταδικαστεί με ποινή πολύ μεγαλύτερη. Δεν είναι ανάγκη να διαπράξει κάποια «αξιοποινη πράξη» του ποινικού δικαίου, δεν είναι ανάγκη να καταφέρει να βλάψει την κυβέρνηση,

αρκεί και μόνο που το είχε ως πρόθεση

. Επομένως, όσοι μιλάμε για αντικαπιταλιστικό αγώνα, που συνεπάγεται ότι «ναι, θέλουμε να καταστραφούν όλες οι αστικές κυβερνήσεις» και θα κάνουμε ό,τι μπορούμε γι’ αυτό, είμαστε εξ ορισμού τρομοκράτες. Ουσιαστικά, δίνει τη δυνατότητα στους κατασταλτικούς μηχανισμούς να διεξάγουν δίκες προθέσεων και φρονημάτων, ούτε καν πράξεις.

Επίσης, η οποιαδήποτε βοήθεια σε οργανώσεις ή σε άτομα που τελούν «τρομοκρατικές ενέργειες» δηλώνει τη συνηγορία μας. Με τη βοήθεια, δεν εννοούμε να τους προμηθεύουμε, για παράδειγμα, όπλα -που έτσι κι αλλιώς αποτελεί αξιοποινη πράξη- αλλά πολύ πιο απλά, καθημερινά πράγματα. Λόγου χάρη, Τούρκοι αγωνιστές στη Γαλλία και τη Γερμανία που

συμμετείχαν σε καμπάνια ενημέρωσης για τα λευκά κελιά, συνελήφθησαν καθώς θεωρήθηκε ότι παρείχαν βοήθεια σε ανθρώπους που σχετίζονται με την τρομοκρατία.

Τέλος, υπάρχει η καθιέρωση και γενίκευση της αρχής της συλλογικής ευθύνης, η οποία ούτως ή άλλως είναι φασιστικής έμπνευσης. Αν, για παράδειγμα, καταδικαστεί ένα μέλος κάποιου εργατικού σωματείου ως τρομοκράτης «επειδή είχε σκοπό να βλάψει την κυβέρνηση», ο νόμος δίνει τη δυνατότητα να καταδικαστεί συνολικά το σωματείο και άρα να σταματήσει η δράση του, γιατί μπορεί να θεωρηθεί ότι ο «δράστης» ενεργούσε για λογαριασμό του σωματείου.

Αυτά είναι τρία βασικά σημεία του τρομονόμου που ΔΕΝ κατάργησε ο ΣΥΡΙΖΑ. Δεν το συζητάμε ότι δεν υφίσταται η έννοια της δίκαιης δίκης, η προστασία των προσωπικών δεδομένων απλών πολιτών που έχουν να πουν «έναν κακό λόγο» για την εκάστοτε κυβέρνηση.

Όμως, δεν πρέπει να ξεχνάμε μια πολύ σημαντική λεπτομέρεια. Το 2013 ψηφίστηκε από ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ τροπολογία για την αναστολή της κρατικής χρηματοδότησης σε κόμματα των οποίων ένας αριθμός στελεχών κατηγορείται για τις κακουργηματικές πράξεις της ένταξης σε «εγκληματική οργάνωση» και για «τρομοκρατικές πράξεις», με βάση τις προβλέψεις που υπάρχουν στο γνωστό «τρομονόμο». Όλα αυτά δόθηκαν για να περιορίσουν τη δράση της Χρυσής Αυγής. Φυσικά, δεν υπάρχει πουθενά ρητή αναφορά στη Χρυσή Αυγή, οπότε εάν στο μέλλον τα μέλη ενός αριστερού εκλεγμένου κόμματος κάνουν κατάληψη σ' ένα δημόσιο κτίριο, αυτόματα θα μετατραπούν σε τρομοκράτες και την ίδια στιγμή θα σταματήσει η χρηματοδότηση στο κόμμα από το οποίο προέρχονται. **Στο σημείο αυτό πρέπει να τονιστεί ότι την τροπολογία ψήφισαν και τα μέλη της Αριστερής Πλατφόρμας, που σήμερα ανήκουν στη ΛΑΕ.**

Η περίπτωση της Ηριάννας

Η περίπτωση της Ηριάννας είναι τραγική, καθώς καταδικάστηκε σε 13 χρόνια φυλάκισης χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο.

Πέρα από την προφανώς άδικη καταδίκη ενός αθώου ανθρώπου, ενδιαφέρον έχει η ερώτηση

της έδρας γιατί η Ηριάννα δε χώρισε το σύντροφό της, κάτι που καταδεικνύει ότι για τις δικαστικές αρχές οι ανθρώπινες σχέσεις με έναν υπόδικο -ο οποίος τελικά αθωώθηκε- είναι δυνατό να ποινικοποιηθούν. Επίσης, δεν υπάρχουν λέξεις για να σχολιαστούν τα λόγια της έδρας ότι ενοχοποιητικό στοιχείο θεωρείται το ταξίδι της Ηριάννας στη Βαρκελώνη, καθώς θεωρήθηκε γνωστός προορισμός των επικίνδυνων αντιεξουσιαστών.

Πρέπει επίσης να αναφερθεί ότι ο εισαγγελέας που πρότεινε να απορριφθεί η προσωρινή αποφυλάκιση της Ηριάννας είναι ο ίδιος που είχε εισηγηθεί την αποφυλάκιση του αρχηγού της Χρυσής Αυγής Νίκου Μιχαλολιάκου και του Χρήστου Παππά.

Στο ίδιο πλαίσιο κινήθηκε και η δεύτερη δίκη, με ερωτήσεις από την έδρα αν έχει σχέση με «το χώρο». Αφού δεν της ζητήθηκε δήλωση κοινωνικών φρονημάτων πάλι καλά! Βέβαια, επειδή η συμπεριφορά της έχει κριθεί αντικοινωνική θα παραμείνει στη φυλακή.

Η περίπτωση του Τάσου Θεοφίλου

Η άλλη τραγική περίπτωση, ευτυχώς με θετική κατάληξη, αφορά τον Τάσο Θεοφίλου. Ο Τάσος Θεοφίλου καταδικάστηκε το 2014 σε 25 χρόνια κάθειρξης για συμμετοχή σε ληστεία τράπεζας στην Πάρο, τον Αύγουστο του 2012, και λόγω της αναρχικής ιδεολογίας του η αντιτρομοκρατική υπηρεσία τον συνέδεσε με την Ε. Ο. «Συνωμοσία των Πυρήνων της Φωτιάς», γι' αυτό δικάστηκε ως μέλος εγκληματικής οργάνωσης και με την επιβαρυντική διάταξη του νόμου περί τρομοκρατίας (187Α).

Για να τον φυλακίσουν, αξιοποίησαν ως αποδεικτικό στοιχείο το DNA που βρέθηκε σ' ένα καπέλο, το οποίο, ωστόσο, είχε εντοπιστεί εκ των υστέρων, δεν περιλήφθηκε στην επιτόπου φωτογράφιση των πειστηρίων και δύο επιστημονικά αρμόδιοι μάρτυρες δήλωσαν κατηγορηματικά ότι η ανίχνευση DNA σε κινητό αντικείμενο δε σημαίνει κατ' ανάγκη ότι το πρόσωπο στο οποίο ανήκει το DNA έχει έρθει σε επαφή με το αντικείμενο αυτό. Παράλληλα, σύμφωνα με τα όσα ισχυρίστηκε η αντιτρομοκρατική υπηρεσία, ένας άγνωστος τους τηλεφώνησε και τους είπε ότι κάποιος «Τάσος» συμμετείχε στη ληστεία και τους έδωσε τη διεύθυνση του σπιτιού του Θεοφίλου στη Θεσσαλονίκη, αλλά δεν ξέρουμε ποιος είναι αυτός ο «κάποιος», γιατί η αντιτρομοκρατική δε διαθέτει υπηρεσία αναγνώρισης κλήσεων (!).

Ενδιαφέρον έχουν τα σχόλια αστυνομικών συντακτών για την αθώωση του Θεοφίλου. Επισημαίνουν ότι είναι η πρώτη φορά μετά την εξάρθρωση της 17 Νοέμβρη που καταρρίπτεται δικογραφία της αντιτρομοκρατικής κι αυτό δημιουργεί πολύ αρνητικό δεδικασμένο, πράγμα που έχει δημιουργήσει ανησυχία σε κορυφαία κλιμάκια της ΕΛΑΣ. Μα είναι δυνατόν να σε κατηγορεί η αντιτρομοκρατική και να έχει άδικο;

Η περίπτωση της Πόλας Ρούπα

Στη δικτατορία όταν συλλαμβανόταν κάποια μητέρα με ανήλικο τέκνο, της επιτρεπόταν να κρατήσει μαζί της το παιδί της. Στην περίπτωση της Πόλας Ρούπα ο εξάχρονος γιος της απήχθη από την αντιτρομοκρατική, επί πολλές ώρες δεν ήταν γνωστό πού βρίσκεται, και ενώ η μητέρα της και η αδερφή της κατέθεσαν αμέσως αίτημα στην Εισαγγελία Ανηλίκων να αναγνωριστούν ως προσωρινοί επίτροποι του 6χρόνου -πρακτική η οποία θεωρείται συνήθης σε τέτοιες περιπτώσεις- δεν τους επετράπη ούτε καν να δουν το παιδί. Τελικά, μεταφέρθηκε «για το καλό του» στο Παιδών, σε ειδικό χώρο, υπό την επίβλεψη μη οικείων προσώπων, ψυχολόγων και αρμόδιων εισαγγελικών αρχών, σύμφωνα με τα καθεστωτικά ΜΜΕ. Υπήρξε γενική κατακραυγή και οι γονείς του ξεκίνησαν απεργία πείνας και δίψας κι έτσι κατάφεραν η γιαγιά και η θεία του να το δουν.

Η κατάσταση στις φυλακές

Παρότι σε πολλά σωφρονιστικά ιδρύματα ο ΣΥΡΙΖΑ είχε έρθει πρώτος σε ψήφους στις τελευταίες εκλογές κάνοντας εξαγγελίες για «εξανθρωπισμό» των φυλακών, τίποτα δεν έχει αλλάξει. Οι φυλακισμένοι ζουν σε άθλιες συνθήκες, εκτός φυσικά εάν έχουν «φράγκα» κι έτσι τη βολεύουν σε κελί VIP όπως ο Τσοχατζόπουλος και πολλοί άλλοι. Ο Τσοχατζόπουλος πριν αποφυλακιστεί, ήταν δεδομένο ότι είχε την περίθαλψη που ήταν αναγκαία. Τώρα που αποφυλακίστηκε, ξαναβρήκε την υγεία του και είναι έτοιμος για νέα επιχειρηματικά βήματα, όπως η ίδρυση εταιρείας ηλεκτρονικών πλειστηριασμών. Δεν είχε την ίδια μοίρα, όμως, μια φτωχή γυναίκα με καρκίνο που τους έλεγε ότι πονούσε και οι γιατροί των φυλακών της έλεγαν ότι παίζει θέατρο. Τελικά, άφησε την τελευταία της πνοή στις 26/7 στο νοσοκομείο, όπου τη μετέφεραν μόνο αφού κατέρρευσε μέσα στις φυλακές. Δεν έχουν την ίδια μοίρα οι μωρομάνες και τα μικρά παιδιά που μεγαλώνουν στα κολαστήρια...

Επίσης, πρέπει να σημειωθεί ότι από τις 16/10 βρίσκεται σε φάση διαβούλευσης ο νέος σωφρονιστικός κώδικας που προβλέπει τις φυλακές τύπου Γ, καθώς όποιος διώκεται βάσει τρομονόμου θα βιώνει την απόλυτη απομόνωση. Παράλληλα, οι επικοινωνίες των φυλακισμένων θα «φακελώνονται», θα θεσμοθετηθεί νέα πειθαρχική ποινή που θα απαγορεύει τις σπουδές για όποιον διεκδικεί δικαιώματα στις φυλακές. Ας θυμηθούμε σ' αυτό το σημείο την απεργία πείνας του Ρωμανού για να του δοθεί φοιτητική άδεια. Για να ικανοποιηθεί το αίτημά του έγινε μεγάλο κίνημα εντός και εκτός φυλακών και κινδύνευσε η ζωή του.

Ο νέος σωφρονιστικός νόμος θα κάνει την κατάσταση ακόμα πιο δύσκολη, άρα απαιτεί ανυποχώρητο αγώνα από την πλευρά μας.

Το κερασάκι στην τούρτα: ο αντιτρομοκρατικός νόμος του ΣΥΡΙΖΑ

Από τις 31 Μαΐου είχε τεθεί σε διαβούλευση σε άσχετο νομοσχέδιο η τροποποίηση του άρθρου 187 «περί εγκληματικής οργάνωσης» του Ποινικού Κώδικα. Οι νέες διατάξεις αφορούν όποιον και όποια «δημόσια με οποιονδήποτε τρόπο προκαλεί ή διεγείρει» σε μια σειρά πράξεων, όπως σε «συγκρότηση εγκληματικής οργάνωσης ή ένταξης σε τέτοια», σε «διάπραξη εγκλημάτων», σε «εκπαίδευση ή χρήση εκρηκτικών κ.ά.» και σε «παροχή οδηγιών για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση». Σύμφωνα με τις νέες διατάξεις δεν είναι ανάγκη να συμμετάσχει κανείς σε μια πράξη που αυτοί θεωρούν σχετική με την τρομοκρατία, μπορεί να φυλακιστεί απλά και μόνο επειδή συμφωνεί μ' αυτήν σε θεωρητικό επίπεδο και το εκφράζει δημοσίως. Με λίγα λόγια, ένας πολίτης μπορεί να γράψει σε μια ανάρτηση στο διαδίκτυο ότι συμφωνεί με την κατάληψη ενός δημόσιου κτιρίου –η οποία θα θεωρείται τρομοκρατική πράξη-, μπορεί να μη συμμετέχει καν σε αυτήν, μπορεί απλά να το θεωρεί καλή ιδέα χωρίς αυτό να υλοποιηθεί ποτέ, σύμφωνα όμως με τις νέες διατάξεις θα μπορούσε να κατηγορηθεί με βάση τον 187Α. Οι επίμαχες διατάξεις αποσύρθηκαν κατόπιν αντιδράσεων, αλλά αποδείχτηκε τι είναι ικανή να κάνει αυτή η κυβέρνηση και τι μας περιμένει στο μέλλον.

Δε μας φοβίζουν, μας εξοργίζουν

Όλα τα παραπάνω παραδείγματα αποδεικνύουν ότι διαμορφώνεται εκείνο το νομικό πλαίσιο που θα δίνει τη δυνατότητα ποινικοποίησης και φίμωσης οποιασδήποτε φωνής

αντίστασης. Φοβούνται τις εξεγέρσεις του λαού και γι' αυτό ενισχύουν τον αντιτρομοκρατικό και όλους τους συναφείς νόμους, ώστε να μας εκφοβίσουν, γιατί είναι αλήθεια ότι οποιοσδήποτε από εμάς θα μπορούσε να βρεθεί στη θέση της Ηριάννας και του Θεοφίλου, να δικάσεται και να καταδικαστεί χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Ξέρουν πολύ καλά ότι για να περάσουν όλα τα μέτρα της φοροληστειας, των περαιτέρω μειώσεων μισθών και συντάξεων, της υποβάθμισης της υγείας, της παιδείας, της κατάργησης των ελάχιστων επιδομάτων πρόνοιας, της ακρίβειας, των ιδιωτικοποιήσεων των πάντων, έχουν ανάγκη από όλο αυτό το θεσμικό αντιδραστικό πλέγμα νόμων κατά του εχθρού λαού.

Η λιτότητα, η φτωχοποίηση, πάνε παρέα με την καταστολή. Γι' αυτό, άλλωστε, η αστυνομία εισέβαλε στα σπίτια συντρόφων εκπαιδευτικών στη Θεσσαλονίκη μέσα στη μαύρη νύχτα, για να τους συλλάβει, καθώς πρωταγωνιστούν σε όλους τους αγώνες που δίνονται στη συμπρωτεύουσα και κυρίως στο κίνημα κατά των πλειστηριασμών. Γι' αυτό, τα ΜΑΤ υποδέχονται κάθε φορά στα ειρηνοδικεία όσους παλεύουν ενάντια στους πλειστηριασμούς. Γι' αυτό φυλακίστηκε ο Στράτος Δασκαρόλης, επειδή αρνιόταν να πληρώνει τα διόδια. Γι' αυτό θέλουν να κάνουν αλλαγές στο συνδικαλιστικό νόμο, ώστε να αποτρέψουν την ανάπτυξη του εργατικού κινήματος. Το κίνημα μπορεί να έχει υποχωρήσει σε πολλά μέτωπα, αλλά όλες αυτές οι αντιδραστικές κινήσεις φανερώνουν το φόβο της αστικής τάξης.

Η κατάργηση των τρομονόμων και η κατάκτηση της δημοκρατίας δε θα υλοποιηθεί από καμιά «αριστερή» ή «προοδευτική» κυβέρνηση. Η κατάργηση των τρομονόμων και η κατάκτηση της δημοκρατίας θα γίνει από τον ίδιο το λαό, μέσα από αγώνες για να φύγουμε από την ΕΕ, το ΝΑΤΟ και τους ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς που αποτελούν τους μόνους τρομοκράτες, μέσα από αγώνες για ψωμί, παιδεία, ελευθερία.

-

Κατάργηση του τρομονόμου (187Α) – των στημένων κατηγορητήριων - κατασκευασμένων στοιχείων – της ποινικοποίησης των κοινωνικών και πολιτικών κινημάτων.

-

Άμεση απελευθέρωση της Ηριάννας και του Περικλή.

-

Απελευθέρωση - καμία δίωξη για τους αγωνιστές των κοινωνικών κινημάτων (φοιτητές –

αντίθετους στους πλειστηριασμούς κ.λπ.) που διώκονται για την πολιτική τους δράση.

-

Διάλυση των ΜΑΤ και των μονάδων καταστολής του εσωτερικού εχθρού - λαού.

-

Ψωμί, παιδεία, ελευθερία.